

Kinh Đại Bát-Nhã Ba-La-Mật-Đa
(Trọn bộ 24 tập)

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang
Việt dịch: Hòa Thượng Thích Trí Nghiêm
Khảo dịch: Hòa Thượng Thích Thiện Siêu
Sài Gòn 1998

--- o0o ---

Tập 20
QUYÊN THỨ 493
HỘI THỨ BA

Phẩm
THIÊN HIỆN
Thứ 3 - 12

Bấy giờ, cụ thọ Thiện Hiện thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Nói Đại thừa, Đại thừa ấy vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tô-lạc thủy, rất tôn, rất thắng, Đại thừa như thế ngang đồng hư không. Ví như hư không khắp hay chứa nạp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình, Đại thừa cũng vậy khắp hay chứa nạp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Lại như hư không không đến không đi không trụ khá thấy, Đại thừa cũng vậy không đến không đi không trụ khá thấy. Lại như hư không ngăn trước sau giữa đều bất khả đắc, Đại thừa cũng vậy ngăn trước sau giữa đều

bất khả đắc. Đại thừa như thế rất tôn rất thắng, ngang đồng hư không, chứa nạp được nhiều không động, không trụ, bình đẳng ba đời, vượt khỏi ba đời nên gọi Đại thừa.

Phật bảo: Thiện Hiện! Như vậy, như vậy. Như người đã nói. Đại thừa Bồ-tát đủ vô lượng công đức như thế thấy. Thiện Hiện phải biết: Đại thừa Bồ-tát Ma-ha-tát tức là sáu thứ Ba-la-mật-đa, chỗ gọi Bồ thí Ba-la-mật-đa cho đến Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Thiện Hiện! Đại thừa các Bồ-tát Ma-ha-tát đó là nội không, ngoại không, nội ngoại không, không không, đại không, thắng nghĩa không, hữu vi không, vô vi không, tất cánh không, vô tế không, tán không, bốn tánh không, tự tướng không, nhất thiết pháp không, vô tánh không, vô tánh tự tánh không.

Lại nữa, Thiện Hiện! Đại thừa các Bồ-tát Ma-ha-tát đó tức là tất cả đà-la-ni môn, chỗ gọi văn tự đà-la-ni môn thấy vô lượng vô số đà-la-ni môn.

Lại nữa, Thiện Hiện! Đại thừa các Bồ-tát Ma-ha-tát đó tức là tất cả tam-ma-địa môn, chỗ gọi Kiện hành tam-ma-địa thấy vô lượng vô số tam-ma-địa môn.

Lại nữa, Thiện Hiện! Đại thừa các Bồ-tát Ma-ha-tát đó là ba mươi bảy phần pháp Bồ-đề, ba môn giải thoát, nói rộng cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thấy vô lượng vô biên công đức thù thắng, phải biết đều là Đại thừa Bồ-tát.

Lại nữa, Thiện Hiện! Người nói Đại thừa vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy, rất tôn rất thắng ấy. Như vậy, như vậy. Như người đã nói.

Thiện Hiện phải biết: Nếu cõi Dục, cõi Sắc, cõi Vô Sắc là chơn như chẳng phải hư dối, không biến khác, chẳng điên đảo, chẳng giả thiết, là chơn là thật, có thường có hằng, không biến không đổi, có thật tánh ấy, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi cõi Dục, cõi Sắc, cõi Vô sắc là biến kế sở chấp, là hư dối giả hợp, là có dời động, cho đến tất cả không thường không hằng, có biến có đổi, đều không thật tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Sắc uẩn cho đến thức uẩn là chơn như, chẳng hư dối, không biến khác, chẳng điên đảo, chẳng giả thiết, là chơn là thật, có thường có hằng, không biến không đổi, thật có tánh ấy, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng

vượt tất cả thể gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi sắc uẩn cho đến thức uẩn là biến kế sở chấp, là hư dối giả hợp, là có dời động, cho đến tất cả không thường không hằng, có biến có đổi, đều không thật tánh, nên Đại thừa đây, vượt khắp tất cả thể gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu nhãn xứ cho đến ý xứ là chơn như, chẳng hư dối, không biến khác, chẳng điên đảo, chẳng giả thiết, là chơn là thật, có thường có hằng, không biến không đổi, có thật tánh ấy, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thể gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi nhãn xứ cho đến ý xứ là biến kế sở chấp, là hư dối giả hợp, là có dời động, cho đến tất cả không thường không hằng, có biến có đổi, đều không thật tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thể gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu sắc xứ cho đến pháp xứ là chơn như, chẳng hư dối, không biến khác, chẳng điên đảo, chẳng giả thiết, là chơn là thật, có thường có hằng, không biến không đổi, có thật tánh ấy, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thể gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi sắc xứ cho đến pháp xứ là biến kế sở chấp, là hư dối giả hợp, là có dời động, cho đến tất cả không thường không hằng, có biến có đổi, đều không thật tánh,

nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thẳng.

Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu nhãn giới cho đến ý giới là chơn như, chẳng hư dối, không biến khác, chẳng điên đảo, chẳng giả thiết, là chơn là thật, có thường có hằng, không biến không đổi, có thật tánh ấy, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thẳng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi nhãn giới cho đến ý giới là biến kế sở chấp, là hư dối giả hợp, là có dời động, cho đến tất cả không thường không hằng, có biến có đổi, đều không thật tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thẳng.

Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu sắc giới cho đến pháp giới là chơn như, chẳng hư dối, không biến khác, chẳng điên đảo, chẳng giả thiết, là chơn là thật, có thường có hằng, không biến không đổi, có thật tánh ấy, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thẳng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi sắc giới cho đến pháp giới là biến kế sở chấp, là hư dối giả hợp, là có dời động, cho đến tất cả không thường không hằng, có biến có đổi, đều không thật tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thẳng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu nhãn thức giới cho đến ý thức giới là chơn như, chẳng hư dối, không biến khác, chẳng điên đảo, chẳng giả thiết, là chơn là thật, có thường có hằng, không biến không đổi, có thật tánh ấy, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi nhãn thức giới cho đến ý thức giới là biến kế sở chấp, là hư dối giả hợp, là có dời động, cho đến tất cả không thường không hằng, có biến có đổi, đều không thật tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu nhãn xúc cho đến ý xúc là chơn như, chẳng hư dối, không biến khác, chẳng điên đảo, chẳng giả thiết, là chơn là thật, có thường có hằng, không biến không đổi, có thật tánh ấy, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi nhãn xúc cho đến ý xúc là biến kế sở chấp, là hư dối giả hợp, là có dời động, cho đến tất cả không thường không hằng, có biến có đổi, đều không thật tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ là chơn như, chẳng hư dối, không biến khác,

chẳng điên đảo, chẳng giả thiết, là chơn là thật, có thường có hằng, không biến không đổi, có thật tánh ấy, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thối, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ là biến kế sở chấp, là hư dối giả hợp, là có dòi động cho đến tất cả không thường không hằng, có biến có đổi, đều không thật tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thối. Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu địa giới cho đến thức giới là chơn như, chẳng hư dối, không biến khác, chẳng điên đảo, chẳng giả thiết, là chơn là thật, có thường có hằng, không biến không đổi, có thật tánh ấy, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thối, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi địa giới cho đến thức giới là biến kế sở chấp, là hư dối giả hợp, là có dòi động cho đến tất cả không thường không hằng, có biến có đổi, đều không thật tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thối.

Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu nhân duyên cho đến tăng thượng duyên là chơn như, chẳng hư dối, không biến khác, chẳng điên đảo, chẳng giả thiết, là chơn là thật, có thường có hằng, không biến không đổi, có thật tánh ấy, thời Đại thừa đây chẳng tôn

chẳng thẳng, chẳng vượt tất cả thể gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi nhân duyên cho đến tăng thượng duyên là biến kế sở chấp, là hư dối giả hợp, là có dòi động cho đến tất cả không thường không hằng, có biến có đổi, đều không thật tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thể gian trời, người, a-tổ-lạc thấy, rất tôn rất thẳng.

Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu vô minh cho đến lão tử là chơn như, chẳng hư dối, không biến khác, chẳng điên đảo, chẳng giả thiết, là chơn là thật, có thường có hằng, không biến không đổi, có thật tánh ấy, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thẳng, chẳng vượt tất cả thể gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi vô minh cho đến lão tử là biến kế sở chấp, là hư dối giả hợp, là có dòi động cho đến tất cả không thường không hằng, có biến có đổi, đều không thật tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thể gian trời, người, a-tổ-lạc thấy, rất tôn rất thẳng. Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu chơn như cho đến bất tư nghì giới là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thẳng, chẳng vượt tất cả thể gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi chơn như cho đến bất tư nghì giới chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thể gian trời, người, a-tổ-lạc thấy, rất tôn rất thẳng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu đoạn giới, ly giới, diệt giới, an ẩn giới, tịch tĩnh giới, vô sanh giới, vô diệt giới, vô nhiễm giới, vô tịnh giới, vô tác giới, vô vi giới là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi đoạn giới cho đến vô vi giới chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Bồ thí Ba-la-mật-đa cho đến Bát-nhã Ba-la-mật-đa là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi Bồ thí Ba-la-mật-đa cho đến Bát-nhã Ba-la-mật-đa chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu nội không cho đến vô tánh tự tánh không là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi nội không cho đến vô tánh tự tánh không chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu khổ tập diệt đạo thánh đế là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi khổ tập diệt đạo thánh đế chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu bốn niệm trụ cho đến tám thánh đạo chi là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi bốn niệm trụ cho đến tám thánh đạo chi chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu bốn tĩnh lự, bốn vô lượng, bốn vô sắc định là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi bốn tĩnh lự, bốn vô lượng, bốn vô sắc định chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thắng. Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu không, vô tướng, vô nguyện giải thoát môn là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian

trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi không, vô tướng, vô nguyên giải thoát môn chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu tám giải thoát, chín định thứ lớp là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi tám giải thoát, chín định thứ lớp chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu đà-la-ni môn, tam-ma-địa môn là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi đà-la-ni môn, tam-ma-địa môn chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu năm nhãn, sáu thần thông là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi năm nhãn, sáu thần thông chẳng thật hữu tánh, là phi hữu

tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Như Lai mười lực cho đến mười tám pháp Phật bất cộng là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi Như Lai mười lực cho đến mười tám pháp Phật bất cộng chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu pháp Cực hỷ địa cho đến pháp Pháp vân địa là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi pháp Cực hỷ địa cho đến pháp Pháp vân địa chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu kẻ Cực hỷ địa cho đến kẻ Pháp vân địa là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi kẻ Cực hỷ địa cho đến kẻ Pháp vân địa chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây

vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy, rất tôn rất thẳng.

Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu pháp Tịnh quán địa cho đến pháp Như Lai địa là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thẳng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi pháp Tịnh quán địa cho đến pháp Như Lai địa chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy, rất tôn rất thẳng.

Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu kẻ Tịnh quán địa cho đến kẻ Như Lai địa là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thẳng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi kẻ Tịnh quán địa cho đến kẻ Như Lai địa chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy, rất tôn rất thẳng.

Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thẳng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây

vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát từ sơ phát tâm cho đến ngồi yên tòa diệu Bồ-đề, ở thời gian giữa khởi ra vô lượng thứ tâm là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi Bồ-tát Ma-ha-tát từ sơ phát tâm cho đến ngồi yên tòa diệu Bồ-đề, ở thời gian giữa khởi ra vô lượng thứ tâm chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát trí Kim cương dụ là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời Đại thừa đây chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi Bồ-tát Ma-ha-tát trí Kim cương dụ chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên Đại thừa đây vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát trí Kim cương dụ sở dứt phiền não tập khí nối nhau là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời trí Kim cương dụ năng dứt đây chẳng năng thấu rõ kia đều vô tự tánh; dứt rồi chứng được Nhất thiết trí trí vô

thượng vi diệu, chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi trí Kim cương dụ sở dứt phiền não tập khí nối nhau chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên trí Kim cương dụ năng dứt đây năng thấu rõ kia đều vô tự tánh; dứt rồi chứng được Nhất thiết trí trí vô thượng vi diệu, vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy, rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu ba mươi hai tướng Đại sĩ, tám mươi tùy hảo đã trang nghiêm thân các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời oai quang diệu đức các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng tôn chẳng thắng, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy. Bởi ba mươi hai tướng Đại sĩ, tám mươi tùy hảo đã trang nghiêm thân các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên oai quang diệu đức các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thủy rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác sở phóng quang minh là thật hữu tánh chẳng phi hữu tánh, thời các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác sở phóng quang minh chẳng tôn chẳng thắng, chẳng năng soi khắp thế giới mười phương Căng-già sa thủy, chẳng vượt tất cả thế gian

trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác sở phóng quang minh chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác sở phóng quang minh đều năng soi khắp thể giới mười phương Căng-già sa thấy, vượt khắp tất cả thể gian trời, người, a-tổ-lạc thấy rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã đủ sáu mươi mỹ âm hay ho là thật hữu tánh chẳng phi hữu tánh, thì các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã đủ sáu mươi mỹ âm hay ho chẳng tôn chẳng thắng, chẳng năng khắp bảo để giáo hóa hữu tình thể giới mười phương vô lượng, vô số, trăm ngàn, trăm ức Căng-già sa thấy, chẳng vượt tất cả thể gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã đủ sáu mươi mỹ âm hay ho chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã đủ sáu mươi mỹ âm hay ho đều năng khắp bảo giáo hóa hữu tình thể giới mười phương vô lượng, vô số, trăm ngàn, trăm ức Căng-già sa thấy, vượt khắp tất cả thể gian trời, người, a-tổ-lạc thấy rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã quay xe pháp vi diệu vô thượng là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thì

các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã quay xe pháp vi diệu vô thượng chẳng tôn chẳng thắng, chẳng cực thanh tịnh, cũng chẳng tất cả thế gian Sa-môn, Bà-la-môn thấy chỗ chẳng năng quay được, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã quay xe pháp vi diệu vô thượng chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã quay xe pháp vi diệu vô thượng rất cực thanh tịnh, tất cả thế gian sở hữu Sa-môn, Bà-la-môn thấy không có ai năng quay đúng pháp, vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiên Hiện! Nếu các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác sở hóa hữu tình là thật hữu tánh, chẳng phi hữu tánh, thời các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã quay xe pháp vi diệu vô thượng chẳng tôn chẳng thắng, chẳng năng khiến các loại hữu tình kia vào cõi Vô dư y Bát-niết-bàn, chẳng vượt tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy. Bởi các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác sở hóa hữu tình chẳng thật hữu tánh, là phi hữu tánh, nên các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã quay xe pháp vi diệu vô thượng đều năng khiến các loại hữu tình kia vào cõi Vô dư y Bát-niết-bàn, vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy rất tôn rất thắng.

Do các nhân duyên như thế thấy nên nói Đại thừa vượt khắp tất cả thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy rất tôn rất thắng.

Lại nữa, Thiên Hiện! Người tác thuyết này: Đại thừa như thế ngang đồng hư không ấy. Như vậy, như vậy. Như người đã nói. Sở dĩ vì sao? Ví như hư không đông tây nam bắc bốn góc trên dưới, tất cả phương phần đều bất khả đắc. Đại thừa cũng vậy, đông tây nam bắc bốn góc trên dưới tất cả phương phần đều bất khả đắc, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không dài ngắn cao thấp vuông tròn tà chính, tất cả hình sắc đều bất khả đắc. Đại thừa cũng vậy, dài ngắn cao thấp vuông tròn tà chính, tất cả hình sắc đều bất khả đắc, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không hiển sắc xanh vàng đỏ trắng hồng tía bích xanh biếc xanh lợt thấy đều bất khả đắc. Đại thừa cũng vậy, hiển sắc xanh vàng đỏ trắng hồng tía bích xanh biếc xanh lợt thấy đều bất khả đắc, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không chẳng quá khứ chẳng vị lai chẳng hiện tại. Đại thừa cũng vậy, chẳng quá khứ

chẳng vị lai chẳng hiện tại, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không chẳng thêm chẳng bớt, chẳng tiến chẳng lui. Đại thừa cũng vậy, chẳng thêm chẳng bớt, chẳng tiến chẳng lui, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không chẳng tạp nhiễm, chẳng thanh tịnh. Đại thừa cũng vậy, chẳng tạp nhiễm chẳng thanh tịnh, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không vô sanh vô diệt, vô trụ vô di. Đại thừa cũng vậy, vô sanh vô diệt, vô trụ vô di, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không chẳng thiện chẳng bất thiện, chẳng vô ký. Đại thừa cũng vậy, chẳng thiện chẳng bất thiện, chẳng vô ký, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không vô kiến vô văn, vô giác vô tri. Đại thừa cũng vậy, vô kiến vô văn, vô giác vô tri, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không. Lại như hư không chẳng sở tri chẳng sở thức. Đại thừa cũng vậy, chẳng sở tri chẳng sở thức, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không chẳng biết khắp, chẳng dứt hẳn, chẳng tác chúng, chẳng tu tập. Đại thừa cũng vậy, chẳng biết khắp, chẳng dứt hẳn, chẳng tác chúng, chẳng tu tập, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không chẳng quả chẳng pháp quả, chẳng dị thực chẳng pháp dị thực. Đại thừa cũng vậy, chẳng quả chẳng pháp quả, chẳng dị thực chẳng pháp dị thực, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không chẳng có pháp tham chẳng là pháp tham, chẳng có pháp sân chẳng là pháp sân, chẳng có pháp si chẳng là pháp si. Đại thừa cũng vậy, chẳng có pháp tham chẳng là pháp tham, chẳng có pháp sân chẳng là pháp sân, chẳng có pháp si chẳng là pháp si, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không chẳng rơi cõi Dục, chẳng rơi cõi Sắc, chẳng rơi cõi Vô sắc. Đại thừa cũng vậy, chẳng rơi cõi Dục, chẳng rơi cõi Sắc, chẳng rơi cõi Vô sắc, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không, không sơ phát tâm, không phát tâm thứ hai thứ ba thứ tư thứ năm thứ sáu thứ bảy thứ tám thứ chín thứ mười. Đại thừa cũng vậy,

không sơ phát tâm cho đến không có phát tâm thứ mười, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không không Tịnh quán địa, Chứng tánh địa, Đệ bát địa, Cụ kiến địa, Bạc địa, Ly dục địa, Dĩ biện địa, Độc giác địa, Bồ-tát địa, Như Lai địa khá được. Đại thừa cũng vậy, không Tịnh quán địa cho đến Như Lai địa khá được, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không, không hướng Dự lưu quả Dự lưu, hướng Nhất lai quả Nhất lai, hướng Bất hoàn quả Bất hoàn, hướng A-la-hán quả A-la-hán, hướng Độc giác quả Độc giác, Bồ-tát, Như Lai khá được. Đại thừa cũng vậy, không hướng Dự lưu quả Dự lưu cho đến Bồ-tát, Như Lai khá được, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không không bậc Thanh văn, bậc Độc giác, bậc Bồ-tát, bậc Như Lai khá được. Đại thừa cũng vậy, không bậc Thanh văn, bậc Độc giác, bậc Bồ-tát, bậc Như Lai khá được, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không chẳng có sắc chẳng không sắc, chẳng có thấy chẳng không thấy, chẳng có đối chẳng không đối, chẳng hợp chẳng tan. Đại thừa cũng vậy, chẳng có sắc chẳng không sắc, chẳng có thấy chẳng không thấy, chẳng có đối chẳng không

đối, chẳng hợp chẳng tan, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không chẳng thường chẳng vô thường, chẳng vui chẳng khổ, chẳng ngã chẳng vô ngã, chẳng tịnh chẳng bất tịnh. Đại thừa cũng vậy, chẳng thường chẳng vô thường, chẳng vui chẳng khổ, chẳng ngã chẳng vô ngã, chẳng tịnh chẳng bất tịnh, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không chẳng không chẳng bất không, chẳng hữu tướng chẳng vô tướng, chẳng hữu nguyện chẳng vô nguyện. Đại thừa cũng vậy, chẳng không chẳng bất không, chẳng hữu tướng chẳng vô tướng, chẳng hữu nguyện chẳng vô nguyện, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không, chẳng vắng lặng chẳng phải chẳng vắng lặng, chẳng xa lìa chẳng phải chẳng xa lìa. Đại thừa cũng vậy, chẳng vắng lặng chẳng phải chẳng vắng lặng, chẳng xa lìa chẳng phải chẳng xa lìa, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không chẳng sáng chẳng tối. Đại thừa cũng vậy, chẳng sáng chẳng tối, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không chẳng khả đắc chẳng bất khả đắc. Đại thừa cũng vậy, chẳng khả đắc chẳng bất khả đắc, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không chẳng uẩn xứ giới, chẳng là uẩn xứ giới. Đại thừa cũng vậy, chẳng uẩn xứ giới, chẳng là uẩn xứ giới, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không chẳng khả thuyết chẳng bất khả thuyết. Đại thừa cũng vậy, chẳng khả thuyết chẳng bất khả thuyết, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Lại như hư không chẳng có hý luận chẳng không hý luận. Đại thừa cũng vậy, chẳng có hý luận chẳng không hý luận, nên nói Đại thừa ngang đồng hư không.

Do các nhân duyên như thế thấy, nên tác thuyết này: Đại thừa như thế ngang đồng hư không.

Lại nữa, Thiên Hiện! Người tác thuyết này: Ví như hư không khắp hay chứa nạp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Đại thừa cũng vậy, khắp hay chứa nạp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình ấy. Như vậy, như vậy. Như người đã nói. Sở dĩ vì sao? Vì hữu tình vô sở hữu, nên phải biết hư không cũng vô sở

hữu. Hư không vô sở hữu, nên phải biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Do nghĩa như thế nên nói Đại thừa ví như hư không khắp hay chứa nạp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì có sao? Hoặc hữu tình, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, tất cả như thế đều vô sở hữu bất khả đắc vậy.

Lại nữa, Thiên Hiện! Hữu tình vô lượng nên phải biết hư không cũng vô lượng. Hư không vô lượng nên phải biết Đại thừa cũng vô lượng. Hữu tình vô số nên phải biết hư không cũng vô số. Hư không vô số nên phải biết Đại thừa cũng vô số. Hữu tình vô biên nên phải biết hư không cũng vô biên. Hư không vô biên nên phải biết Đại thừa cũng vô biên. Do nghĩa như thế nên nói Đại thừa ví như hư không khắp hay chứa nạp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì có sao? Vì hoặc hữu tình vô lượng vô số vô biên, hoặc hư không vô lượng vô số vô biên, hoặc Đại thừa vô lượng vô số vô biên, tất cả như thế đều vô sở hữu bất khả đắc vậy.

Lại nữa, Thiên Hiện! Hữu tình vô sở hữu nên phải biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên phải biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên phải biết vô lượng cũng vô sở hữu, vô lượng vô sở hữu nên phải biết vô số cũng vô sở hữu. Vô số vô sở hữu nên phải biết vô biên cũng vô sở hữu. Vô biên vô sở hữu nên phải biết tất cả pháp

cũng vô sở hữu. Do nghĩa như thế nên nói Đại thừa ví như hư không, khắp hay chứa nạp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì có sao? Vì hoặc hữu tình, hoặc hư không hoặc Đại thừa, hoặc vô lượng, hoặc vô số, hoặc vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như thế đều vô sở hữu bất khả đắc vậy.

Lại nữa, Thiên Hiện! Ngã vô sở hữu nên phải biết hữu tình cũng vô sở hữu. Hữu tình vô sở hữu nên phải biết mạng giả cũng vô sở hữu. Mạng giả vô sở hữu nên phải biết sanh giả cũng vô sở hữu. Sanh giả vô sở hữu nên phải biết dưỡng giả cũng vô sở hữu. Dưỡng giả vô sở hữu nên phải biết sĩ phu cũng vô sở hữu. Sĩ phu vô sở hữu nên phải biết bồ-đặc-già-la cũng vô sở hữu. Bồ-đặc-già-la vô sở hữu nên phải biết ý sanh cũng vô sở hữu. Ý sanh vô sở hữu nên phải biết nho đồng cũng vô sở hữu. Nho đồng vô sở hữu nên phải biết tác giả cũng vô sở hữu. Tác giả vô sở hữu nên phải biết thọ giả cũng vô sở hữu. Thọ giả vô sở hữu nên phải biết tri giả cũng vô sở hữu. Tri giả vô sở hữu nên phải biết kiến giả cũng vô sở hữu. Kiến giả vô sở hữu nên phải biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên phải biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên phải biết vô lượng cũng vô sở hữu. Vô lượng vô sở hữu nên phải biết vô số cũng vô sở hữu. Vô số vô sở hữu nên phải biết vô biên cũng vô sở

hữu. Vô biên vô sở hữu nên phải biết tất cả pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như thế nên nói Đại thừa ví như hư không, khắp năng chứa nạp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì có sao? Vì hoặc ngã cho đến kiến giả, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, hoặc vô lượng, hoặc vô số, hoặc vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như thế đều vô sở hữu bất khả đắc vậy.

Lại nữa, Thiên Hiện! Ngã cho đến kiến giả vô sở hữu nên phải biết chơn như cho đến bất tư nghì giới chuyển dần cũng vô sở hữu. Chơn như cho đến bất tư nghì giới vô sở hữu nên phải biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên phải biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên phải biết vô lượng, vô số, vô biên chuyển dần cũng vô sở hữu. Vô lượng, vô số, vô biên vô sở hữu nên phải biết tất cả pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như thế nên nói Đại thừa ví như hư không khắp hay chứa nạp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì có sao? Vì hoặc ngã cho đến kiến giả, hoặc chơn như cho đến bất tư nghì giới, hoặc vô lượng vô số vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như thế đều vô sở hữu bất khả đắc vậy.

Lại nữa, Thiên Hiện! Ngã cho đến kiến giả vô sở hữu nên phải biết đoạn giới cho đến vô vi giới chuyển dần cũng vô sở hữu. Đoạn giới cho đến vô vi giới vô sở hữu nên phải biết hư không cũng vô sở

hữu. Hư không vô sở hữu nên phải biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên phải biết vô lượng, vô số, vô biên chuyển dần cũng vô sở hữu. Vô lượng, vô số, vô biên vô sở hữu nên phải biết tất cả pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như thế nên nói Đại thừa ví như hư không khắp hay chứa nạp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì có sao? Vì hoặc ngã cho đến kiến giả, hoặc đoạn giới cho đến vô vi giới, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, hoặc vô lượng vô số vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như thế đều vô sở hữu bất khả đắc vậy.

Lại nữa, Thiên Hiện! Ngã cho đến kiến giả vô sở hữu nên phải biết sắc uẩn cho đến thức uẩn chuyển dần cũng vô sở hữu. Sắc uẩn cho đến thức uẩn vô sở hữu nên phải biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên phải biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên phải biết vô lượng, vô số, vô biên chuyển dần cũng vô sở hữu. Vô lượng, vô số, vô biên vô sở hữu nên phải biết tất cả pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như thế nên nói Đại thừa ví như hư không khắp hay chứa nạp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì có sao? Vì hoặc ngã cho đến kiến giả, hoặc sắc uẩn cho đến thức uẩn, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, hoặc vô lượng vô số vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như thế đều vô sở hữu bất khả đắc vậy.

Lại nữa, Thiện Hiện! Ngã cho đến kiến giả vô sở hữu nên phải biết nhãn xứ cho đến ý xứ chuyển dần cũng vô sở hữu. Nhãn xứ cho đến ý xứ vô sở hữu nên phải biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên phải biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên phải biết vô lượng, vô số, vô biên chuyển dần cũng vô sở hữu. Vô lượng, vô số, vô biên vô sở hữu nên phải biết tất cả pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như thế nên nói Đại thừa ví như hư không khắp hay chứa nạp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì có sao? Vì hoặc ngã cho đến kiến giả, hoặc nhãn xứ cho đến ý xứ, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, hoặc vô lượng vô số vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như thế đều vô sở hữu bất khả đắc vậy.

Lại nữa, Thiện Hiện! Ngã cho đến kiến giả vô sở hữu nên phải biết sắc xứ cho đến pháp xứ chuyển dần cũng vô sở hữu. Sắc xứ cho đến pháp xứ vô sở hữu nên phải biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên phải biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên phải biết vô lượng, vô số, vô biên chuyển dần cũng vô sở hữu. Vô lượng, vô số, vô biên vô sở hữu nên phải biết tất cả pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như thế nên nói Đại thừa ví như hư không khắp hay chứa nạp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì có sao? Vì hoặc ngã cho đến

kiến giả, hoặc sắc xứ cho đến pháp xứ, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, hoặc vô lượng vô số vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như thế đều vô sở hữu bất khả đắc vậy.

Lại nữa, Thiên Hiện! Ngã cho đến kiến giả vô sở hữu nên phải biết nhãn giới cho đến ý giới chuyển dần cũng vô sở hữu. Nhãn giới cho đến ý giới vô sở hữu nên phải biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên phải biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên phải biết vô lượng, vô số, vô biên chuyển dần cũng vô sở hữu. Vô lượng, vô số, vô biên vô sở hữu nên phải biết tất cả pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như thế nên nói Đại thừa ví như hư không khắp hay chứa nạp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì có sao? Vì hoặc ngã cho đến kiến giả, hoặc nhãn giới cho đến ý giới, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, hoặc vô lượng vô số vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như thế đều vô sở hữu bất khả đắc vậy.

Lại nữa, Thiên Hiện! Ngã cho đến kiến giả vô sở hữu nên phải biết sắc giới cho đến pháp giới chuyển dần cũng vô sở hữu. Sắc giới cho đến pháp giới vô sở hữu nên phải biết hư không cũng vô sở hữu. Hư không vô sở hữu nên phải biết Đại thừa cũng vô sở hữu. Đại thừa vô sở hữu nên phải biết vô lượng, vô số, vô biên chuyển dần cũng vô sở hữu. Vô

lượng, vô số, vô biên vô sở hữu nên phải biết tất cả pháp cũng vô sở hữu. Do nghĩa như thế nên nói Đại thừa ví như hư không khắp hay chứa nạp vô lượng, vô số, vô biên hữu tình. Vì có sao? Vì hoặc ngã cho đến kiến giả, hoặc sắc giới cho đến pháp giới, hoặc hư không, hoặc Đại thừa, hoặc vô lượng vô số vô biên, hoặc tất cả pháp, tất cả như thế đều vô sở hữu bất khả đắc vậy.

--- o0o ---